

جمعیة الدعوة والإرشاد وتوعية الجاليات بالزلفی

مشروع تَعَلُّم الإسلام – أصول العقيدة

الدرس السادس

شہرم درس

شروط كلمة التوحيد: لا اله الا الله

د کلمه توحید لا اله الا الله شرطونه

لا اله الا الله دپاره اوه (۷) شرطونه دی، ددی اقرار تر هغه وخت پوری نه صحیح کبیری تر خو چی یو بنده دغه ټول پوره نکړی، اود هغی اهتمام ونکړی بغير د ماتولو د خه شي د هغی نه. (۱) العلم: ځان پوهه کول د کلمی په اول جزء کنبی نفی (لااله) او دویم جزء کنبی اثبات (الا الله) باندی، او ددی وچی نه کوم عمل چی لازم وی د هغی علم هم لازم وی، کله چی بنده پدی پوهه شی چی الله پاک یواځی حق معبود دي، او د غیرالله بندگی باطله ده نو دي عالم شو په صحیح معنی ددی کلمی باندی په حقه سره الله پاک فرمائی: «فَاعْلَمْ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ» محمد: ۱۹ ترجمه: پس پوهه شه چی یقیناً نشته حقدار د بندگی سیوا دالله تعالی نه، عن عثمان رضی الله عنه عن النبی کریم صلی الله علیه واله وسلم قال: «مَنْ مَاتَ وَهُوَ يَعْلَمُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ دَخَلَ الْجَنَّةَ» (مسلم: ۲۶) ترجمه: عثمان رضی الله عنه د نبی کریم صلی الله علیه وسلم نه روایت کوی چی هغه فرمائی دی: څوک چی وفات شو او پدی خبره پوهیدو (یقین کونکی وو) چی (لااله الا الله) یعنی نشته حقدار د بندگی سیوا دالله پاک نه، نو جنت ته به داخلیری. (۲) اليقين: ددی مطلب دادی چه د کلمی الفاظ پداسی طریقه ووثبلی شی، چی زړه تی د یقین او اطمینان نه ډک وی، د انسانانو او پیرانو شیطانانو د وسوسو نه تی زړه پاک وی، ددی کلمی په معنی او مقصد باندی مضبوط یقین لری، ورسره دا کلمه آداء کړی لکه څرنکه چی الله پاک فرمائی: «إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ لَمْ يَرْتَابُوا» الحجرات: ۱۵ ترجمه: یقیناً مؤمنان هغه کسان دی چی ایمان تی راوړیدی په الله پاک، او په رسول د هغه باندی، بیا تی هیڅ شک ندی کړی، وعن ابی هريرة رضی الله عنه ان رسول الله صلی الله علیه وسلم قال: «أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ رَسُولَ اللَّهِ لَا يَلْقَى اللَّهُ بِهِمَا عَبْدٌ غَيْرَ شَاكٍّ فِيهِمَا إِلَّا دَخَلَ الْجَنَّةَ» [مسلم: ۲۷] ترجمه: د ابوهریره رضی الله عنه نه روایت دی، چی یقیناً رسول الله صلی الله علیه واله وسلم وفرمایل: زه گواهی کوم چی نشته حقدار د بندگی سیوا د الله پاک نه، او زه د الله حق رسول یم، د الله سره نه میلایږی یو بنده پدی دواړو گواهیو باندی په داسی حال کي چی هیڅ قسم شک تی پکنبی نه وي کړی مگر جنت ته به داخل شی. (۳) القبول: یعنی د کلمه توحید تقاضا زړه او ژبه سره قبولول او د شارع د طرفنه دراغلی خبرو تصدیق کول او کومه خبره چی د نبی کریم صلی الله علیه واله وسلم نه صحیح ثابته شی په هغی پوره طریقی سره ایمان راوړل. الله پاک فرمائی: « آمَنَ الرَّسُولُ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ وَالْمُؤْمِنُونَ كُلٌّ آمَنَ بِاللَّهِ وَمَلَأَتْهُ وَرُسُلِهِ وَرُسُلِهِ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِّنْ رُّسُلِهِ وَقَالُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا غُفْرَانَكَ رَبَّنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ» البقرة: ۲۸۵ ترجمه: ایمان راوړیدی رسول الله صلی الله علیه واله وسلم په هغه څه چی نازل کړی شویدي هغه ته د طرفه د رب دهغه نه او مومنانو هم، ټولو ایمان راوړی په الله پاک او په ملائکو د هغه او کتابونو دهغه او رسولانو د هغه او (واټی دوی) جدائی نه کوو (په ایمان راوړلو کنبی) په مینځ دهیچا کنبی د رسولانوه او واټی دوی واوریدلو مونږ او تابعداری کوو مونږ. غواړو بڅنه ستانه اے ربه څمونږه! او تاته دی درگړخیدل د ټولو، ددی کلمی انکار او نه قبلولو کنبی هغه څوک داخل دی چی د شریعت په بعض احکامو باندی اعتراضونه کوی او یا تی رد کوی څرنکه چی بعض خلق د غلا او زنا په حدودو اعتراض کوی، دیو نه زیاتی بنځی کول، او دمیراث په احکامو اعتراض کوی او داسی نور احکام واخله، الله پاک فرمائی: «وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ وَلَا مُؤْمِنَةٍ إِذَا قَضَى اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَمْرًا أَنْ يَكُونَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ مِنْ أَمْرِهِمْ» [الاحزاب: ۳۶]. ترجمه: اوندی مناسب مؤمن سړی او مؤمنه بنځه لره کله چی فیصله وکړی الله پاک او رسول دهغه د یو څیز، چی وی دی دوی لره اختیار د دوی په کار کنبی، او چاپی خلاف وکړو دحکم دالله پاک او د رسول دهغه نه نوبیناً کمراه شو په کمراهی ښکاره سره.